

RIKSDAGENS PROTOKOLL.

1890. Första Kammaren. N:o 5.

Fredagen den 7 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 2,30 e. m.

Upplästes ett insändt läkarebetyg af följande lydelse:

Att herr landshöfding *W. Lothigi* ännu icke är så återställd efter sin sjukdom, att han utan risk kan lemna sina rum, varder på heder och samvete intygadt.

Venersborg den 5 februari 1890.

Karl Bylund,
legitimerad läkare.

Anmäldes och bordlades

sammansatta stats- och bankoutskottets utlåtande n:o 1, i anledning af verkställd granskning af fullmäktiges i riksbanken och fullmäktiges i riksgäldskontoret åtgärder för utförande af det dem gemensamt lemnade uppdrag i fråga om uppförande å Helgeandsholmen af riksdags- och riksbankshus; äfvensom

lagutskottets utlåtanden:

n:o 4, i anledning af väckta motioner om upphäfvande af 8 kap. 2 § 5 mom. rättegångsbalken m. m.; och

n:o 5, i anledning af väckt motion angående förändrad benämning af domare på landet.

Lördagen den 8 Februari.

Föredrogos, men bordlades å nyo på flere ledamöters begäran lagutskottets den 5 i denna månad bordlagda utlåtanden n:is 1—3.

Kammaren åtskildes kl. 2,35 e. m.

In fidem
A. von Krusenstjerna.

Lördagen den 8 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 1 e. m.

Herr statsrådet friherre *Palmstierna* aflemnade Kongl. Maj:ts nedannämnda nådiga propositioner till Riksdagen:

1:o) angående pension å allmänna indragningsstaten åt vaktmästaren i landtförsvarsdepartementets kommandoexpedition L. E. Eriksson;

2:o) angående pension å allmänna indragningsstaten åt f. d. gravören C. S. Wennerstens enka Amanda Charlotta Wennersten, född Schaerbing;

3:o) angående uppförande af ett kasernetablissemment i Jemtland för en artilleridivision; samt

4:o) angående ordnande af den allmäuna och enskilda helso- och sjukvården i riket.

Dessa kongl. propositioner blefvo härefter föredragna och på begäran bordlagda.

Justerades protokollet för den 1 i denna månad.

Föredrogs å nyo lagutskottets den 5 och 7 innevarande februari bordlagda utlåtande n:o 1, i anledning af verkställd granskning af förvaltningen af justitieombudsmansambetet.

Utskottets yttrande godkändes.

Föredrogs å nyo lagutskottets den 5 och 7 i denna månad bordlagda utlåtande n:o 2, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående jemkning af den på hemman å landet hvilande inqvarteringsbörda.

Lagförslag angående jemkning af den på hemman å landet hvilande inqvarteringsbörda.

Herr von Strokirch: En kongl. proposition, föranledd af en skrifvelse från Riksdagen och nu tillstyrkt af lagutskottet i form af lag, är kanhända att anse såsom en i det närmaste afgjord sak, men innan beslut fattats kanhända det finnes någon respit. Jag känner mer än väl hela den bevisföring, hvarigenom det ypperliga frälsets i grundlagen skyddade förmåner tid efter annan förklarats numera icke hafva egenskapen af privilegium, men huru vida denna bevisföring i hvarje särskildt fall bör på förhand likasom vara bestämmande och tillämplig, derom är ingenting afgjort, och då jag i detta nu föreliggande fall hyser den mening, att den icke bör afgörande tillämpas, kan jag icke underlåta att mot den nu föreslagna lagen göra en gensaga, helst det Riksdagens beslut, hvilket åberopats såsom prejudikat, i det hela taget är missvisande. Många ibland oss minnas mer än väl, att det är byggdt på en teori, som mycket öppet och klart på sin tid utsades af en mycket framstående person, som då innehade en plats på stockholmsbänken, den teorien, att då man icke på annat sätt kan komma åt ett privilegium, så kringgår man det. Så skedde, och vi veta alla, hvilken ny grund, som då lades för utgörande af utskylder för privilegierad jord, nemligen bevillningen och de derpå grundade fyrktalen. I nu föreliggande lag har man icke gått till väga på samma sätt, utan man har helt frankt föreslagit att ålägga privilegierad jord ett för den alldeles nytt och främmande onus. Det är ett tillvägagående, som icke är något annat än den starkes förtryck på den svage, och i viss mån ett ingrepp i enskildes välfärd, hvilken omständighet icke väl sammanfaller eller står i samklang med hvarken 16 § eller 114 § regeringsformen. Nu gäller frågan en småsak, som på sätt och vis är afgjord, men en och annan gång kan det vara mycket viktiga angelägenheter i fråga, och då har Riksdagen, med åberopande af 1890 års Riksdags beslut, auktoritet för sig att kunna säga: nu påføres den privilegierade jorden alla de onera och utskylder, hvarifrån den hittills varit befriad, och ålägges tillika att utgöra dem på samma sätt som kronoskattehemman.

Af detta skäl är det mig icke möjligt att kunna med min röst understödja ett sådant lagförslag. Då det väl icke lönar mödan att

*Lagförslag an-yrka afslag, hvilket jag helst skulle göra, hemställer jag, att Första
gående jemk- Kammaren, äfven om frågan bifalles, åtminstone ville för sin del be-
ning af den sluta att underställa den ridderskapet och adeln vid dess snart sam-
på hemman å manträdande möte, emedan här är fråga om borttagande af en frihet,
landet hvilande som står tydligt och klart upptagen i 8 § af ridderskapet och adelns
inquarterings- privilegier, hvilka äro skyddade af 114 § regeringsformen.
börda.
(Forts.)*

Herr statsrådet friherre von Essen: Jag anhåller att med några ord få bemöta den siste ärade talaren. Jag ber då först att få erinra kammaren derom, att 1887 års Riksdag redan har fattat beslut i denna fråga och anhållit, att Kongl. Maj:t behagade stadfästa detta beslut. Att det icke skett, har berott derpå, att Riksdagens beslut, såsom kammarens ledamöter torde finna af den kongl. propositionen, omfattade endast inquarteringsfrihet under fredstid. Då under krigstid åtskilliga af de här omnämnda kategorierna voro befriade från inquartering, nemligen stommar, lotshemman, skatte- och kronobonde, som å sina egor uppfunnit mineralstreck, nämndemän och fjerdingmän, så ansåg Kongl. Maj:t det icke vara skäl att fastställa detta Riksdagens beslut utan att dessa kategorier på samma gång fräntoges inquarteringsfriheten äfven under krigstid, så att alltså skyldighet att mottaga inquartering skulle gälla lika i både krig och fred. Derför har uppskofvet skett och derför har denna kongl. proposition nu framlagts, som öfverensstämmer med Riksdagens beslut, blott med den skillnaden att orden »under fredstid» blifvit uteslutna. Det torde för öfrigt vara uppenbart, att det är mera angeläget, att denna inquartering kan få ske för marscherande trupp under krigstid, än under fredstid.

Den ärade talaren har nu anmärkt, att det gäller ridderskapet och adelns privilegier, och att i följd häraf ridderskapet och adeln också borde höras, innan något beslut fattades. Han har dock själf angifvit, att prejudikat i detta fall äro gjorda utan någon protest, såsom rörande så väl frälsehemmans deltagande i tingshusbyggnad år 1884 som dess deltagande i kyrkobyggnad år 1885. Och hvad detta särskilda fall beträffar, ligger nära för handen, att ridderskapet och adeln icke är rätt forum i saken, då frälsehemman och säterier icke tillhöra ensamt ridderskapet och adeln, som redan 1789 fränsade sig den uteslutande rätten till frälsehemman och 1810 till säterier.

Dessa ligga nu till stor del i ofrälse händer, och således skulle ridderskapet och adeln i detta fall komma att besluta rörande hemman, som de själfva icke ega eller hvarmed de icke hafva något att skaffa. Genom detta, att ridderskapet och adeln afsagt sig rätten till dessa hemman, synes mig uppenbart, att ridderskapet och adeln icke heller har att råda öfver sådana för länge sedan sålda hemman och lägenheter. Detta är hufvudskälet, hvarför man anser, att Riksdagen i detta fall kan fritt fatta beslut; och då man dertill lägger prejudikaten, synes det icke vara behöfligt att invänta ridderskapet och

adelns beslut, utan hemställer jag, att Kongl. Maj:ts proposition må antagas nu liksom förut.

Herr Bergström: Herr greve och talman! Det egentliga skälet, hvarför den förste talaren hade sådana betänkligheter och sådan motvilja mot antagandet af ifrågavarande lag var det, att genom densamma skulle på hvad han kallade den privilegierade jorden läggas en ny börd, från hvilken samma jord förut varit befriad. Uttrycket privilegierad jord är i och för sig ingenting att anmärka mot. Det förekommer i de kamerala läroböckerna, och privilegierad kan den jord sägas vara, som är bättre stäld i fråga om skyldigheters utgörande än öfrig jord. Men jag tillåter mig att fästa kammarens, och särskildt den förste talarens uppmärksamhet derpå, att den privilegierade jorden icke fått något särskildt skydd i grundlagarne. Det är de forna riksståndens privilegier, som njuta sådant skydd, och derom hänvisas till ordalagen i 114 § regeringsformen. Der står: »De forna riksståndens privilegier, förmåner, rättigheter och friheter skola, der de ej egt oskiljaktigt sammanhang med den stånden förut tillkommande representationsrätt, och således med denna upphört, fortfarande gälla. Ej må ändring eller upphäfvande deraf ske utan genom Konungens och Riksdagens sammanstående beslut och med bifall, om frågan rörer ridderskapet och adelns eller presterskapets privilegier, förmåner, rättigheter och friheter, i förra fallet af ridderskapet och adeln samt i det senare af allmänt kyrkomöte».

Kan man nu med något skäl af befogenhet påstå, att den privilegierade jord, som innehafves af personer, hvilka icke tillhöra ridderskapet och adeln, är skyddad genom ridderskapet och adelns privilegier? Jag kan icke finna detta. Efter den förste talarens teori måste numera den privilegierade jorden anses sönderfalla i två afdelningar, den som eges af personer tillhörande ridderskapet och adeln och den som eges af dem, som icke tillhöra ridderskapet och adeln. Efter den förste talarens åsigt skulle naturligtvis Riksdagen och Konungen hafva full magt och myndighet att lagstifta om den senare afdelningen af den privilegierade jorden; men hvad angår första afdelningen skulle man vara skyldig inhemta ridderskapet och adelns samtycke. Jag tror, att denna teori ingalunda är hållbar. Jag befarar ej, att Riksdagen går in på att på jorden läggas nya bördor i form af grundskatter, icke heller jag skulle vilja vara med derom, fastän jag icke är jordegare. Hvarje ny grundskatt, som lägges på jorden, är nemligen i sjelfva verket en konfiskation af en del af egendomens värde. Men det är i detta fall visst, att utsträckning af inqvarteringsbördan till den s. k. privilegierade jorden icke sänker dennas värde med ett öre. Derför är det icke skäl att lyssna till hvad den förste talaren yrkat. Jag yrkar bifall till utskottets hemställan.

Lagförslag angående jemkning af den på hemman å landet hvilande inqvarteringsbördan.
(Forts.)

Efter härmed slutad öfverläggning yttrade herr grefven och talmannen, att i afseende på nu förevarade utlåtande yrkats dels bifall till hvad utskottet deri hemställt, dels ock, af herr *von Strokirch*, att kammaren skulle för sin del antaga det af Kongl. Maj:t framlagda, i utlåtandet omförmälda lagförslag, med vilkor att detsamma underställes ridderskapets och adelns pröfning.

Sedermera gjordes propositioner i enlighet med dessa båda yrkanden, och förklarades propositionen på bifall till utskottets hemställan vara med öfvervägande ja besvarad.

Föredrogs å nyo lagutskottets den 5 och 7 i denna månad bordlagda utlåtande n:o 3, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående rätt för församling att till afflyttning uppsäga prest m. m.

Utskottets hemställan bifölls.

Föredrogs, men bordlades å nyo på flere ledamöters begäran sammansatta stats- och bankoutskottets under gårdagen bordlagda utlåtande n:o 1.

Föredrogs lagutskottets nästlidne dag bordlagda utlåtande n:o 4, i anledning af väckta motioner om upphäfvande af 8 kap. 2 § 5 mom. rättegångsbalken m. m.

Utskottets hemställan bifölls.

Föredrogs, men bordlades å nyo på flere ledamöters begäran lagutskottets under gårdagen bordlagda utlåtande n:o 5.

Herr grefven och talmannen yttrade, att han, efter samråd med herr talmannen i Andra Kammaren, finge föreslå, att val af elektorier jemte suppleanter för utseende af Riksdagens justitieombudsman och hans efterträdare måtte anställas nästkommande onsdag.

Detta förslag antogs.

Ledighet från riksdagsgörömlen beviljades friherre *von Essen, Reinhold*, från och med den 11 till och med den 19 innevarande februari, herr *Sanne* intill denna månads utgång, herr *Dickson* under fjorton dagar från och med morgondagen samt herr *Ekenman, Thor*, under fjorton dagar från denna dag.

Justerades ett protokollsutdrag för detta sammanträde.

Kammaren åtskildes kl. 1,26 e. m.

In fidem
A. von Krusenstjerna.

Onsdagen den 12 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 11 f. m.

Justerades protokollet för den 5 i denna månad.

Upplästes ett inlemnadt läkarebetyg af följande innehåll:

Att ledamoten af riksdagens Första Kammare herr grefve *Fredrik Strömfelt* är genom sjukdom hindrad för det närvarande att infinna sig i riksdagen, intygas.

Stockholm den 11 Februari 1890.

R. M. Bruzelius.

Upplästes och godkändes lagutskottets förslag till Riksdagens skrifvelse, n:o 1, till Konungen i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående jemkning af den på hemman å landet hvilande inqvarteringsböroda.

Annäldes och bordlades statsutskottets utlåtanden:

n:o 2, angående regleringen af utgifterna under riksstatens första hufvudtitel, innefattande anslagen till kongl. hof- och slottsstaterna;

n:o 3, angående regleringen af utgifterna under riksstatens andra hufvudtitel, innefattande anslagen till justitiedepartementet;

n:o 4, angående reglering af utgifterna under riksstatens tredje hufvudtitel, omfattande anslagen till utrikesdepartementet;

n:o 11, angående riksgäldskontorets förvaltning under den tid, som förflutit, sedan ansvarsfrihet senast tillerkändes fullmäktige i nämnda kontor;

n:o 12, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående beviljande af vissa förmåner för enskilda jernvägsanläggningar;

n:o 13, angående föreslagna statsbidrag till vägars anläggning och förbättring, bro- och hamnbyggnader, vattenkommunikationer och torrläggning af vattensjuka marker samt angående villkoren för sådana statsbidrags åtnjutande;

n:o 14, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående afstående till Umeå stad af ett område utaf länsresidenstomten och den s. k. Döbelns park i nämnda stad;

n:o 15, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående upphörande af den inom Kalmar stift utgående s. k. allhelgonahjelpen; samt

n:o 16, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående befrielse för sterbhusdelegarne efter aflidne justitieombudsmannen S. L. Theorells enka, Sofia Wilhelmina Theorell, född von Schwerin, från erläggande af stämpelafgift vid lagfart å fideikommissegendomen Borkhult med Gobo och underlydande hemman; äfvensom

lagutskottets utlåtanden:

n:o 6, i anledning af väckt förslag om antagande af en lag angående tillsyn å god mans förvaltning af frånvarandes egendom;

n:o 7, i anledning af väckta motioner dels om upphäfvande af 5, 6, 7 och 8 §§ i 12 kap. ärfdabalken, dels om ändring i förordningen angående hemmansklyfning och jordafsöndring den 6 augusti 1881; samt

n:o 8, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändrad lydelse af 15 kap. 3 § rättegångsbalken.

Företogs val af tjugufyra valmän för utseende af Riksdagens justitieombudsman och hans efterträdare; och befunnos, efter valförrättningens slut, hafva blifvit till valmän utsedde:

herr <i>Andersson, L. J.</i> ,	med 70 röster
friherre <i>Barnekow, C. F. K.</i> ,	» 70 »
herr <i>von Baumgarten</i> ,	» 70 »
» <i>Behm</i> ,	» 70 »
» <i>Bergman</i> ,	» 70 »
» <i>af Burén</i> ,	» 70 »
» <i>Cederberg</i> ,	» 70 »
» <i>Ericsson</i> ,	» 70 »
» <i>Falk, W.</i> ,	» 70 »
» <i>Flach</i> ,	» 70 »
» <i>Gilljam</i> ,	» 70 »
» <i>Hallenborg</i> ,	» 70 »
» <i>von Hedenberg</i> ,	» 70 »
» <i>Kajerdt</i> ,	» 70 »
» <i>Kockum</i> ,	» 70 »
» <i>Lundin</i> ,	» 70 »
» <i>Mallmin</i> ,	» 70 »
» <i>Pehrsson</i> ,	» 70 »
» <i>Sandberg</i> ,	» 70 »
» <i>Sjölund</i> ,	» 70 »
» <i>von Strokirch</i> ,	» 70 »
» <i>Svedelius</i> ,	» 70 »
» <i>Söderhjelms</i> ,	» 70 »
» <i>Wallberg</i> ,	» 70 »

Företogs val af sex suppleanter för de valmän, som af kammaren fått i uppdrag att utse Riksdagens justitieombudsman och hans efterträdare; och befunnos, efter valförrättningens slut, hafva blifvit till suppleanter för desse valmän utsedde:

herr <i>Sjögreen</i> ,	med 45 röster
» <i>Lindqvist</i> ,	» 45 »
» <i>Lundström</i> ,	» 45 »
» <i>Almgren</i> ,	» 44 »
» <i>Andersson, Gustaf</i> ,	» 44 »
» <i>Kerfstedt</i> ,	» 44 »

sedan ordningen mellan dem, som erhållit lika antal röster, blifvit genom särskilda lottningar bestämd.

Upplästes följande till kammaren inkomna handling:

Protokoll, hållet inför statsrådet och chefen för kongl. justitiedepartementet den 12 februari 1890.

Generaldirektören Carl Gottreich Beijer och f. d. justitierådet Per Samuel Ludvig Annerstedt hade aflemnade fullmagter, utvisande, den af Beijer aflemnade, att han vid riksdagsmannaval, som af stadsfullmäktige i Malmö stad den 27 september 1889 förrättats, blifvit utsedd till ledamot af Riksdagens Första Kammare för en tid af nio år från nämnde dag, samt den fullmägt, Annerstedt aflemnade, att han vid riksdagsmannaval, som af stadsfullmäktige i Stockholms stad den 10 innevarande månad förrättats, blifvit utsedd till ledamot af omförmälda kammare för en tid af nio år från sistberörde dag; och sedan dessa fullmagter funnits vara i föreskrifven form utfärdade samt vidare granskats af vederbörande fullmäktige i riksbanken och riksgäldskontoret, utan att de mot fullmagterna framställt någon anmärkning, beslöts, att protokoll öfver hvad sålunda förekommit skulle meddelas Första Kammaren, hvarjemte fullmagterna skulle till kammaren öfverlemnas för att hållas generaldirektören Beijer och f. d. justitierådet Annerstedt tillhanda.

In fidem
Karl Lindbäck.

Föredrogos å nyo och hänvisades till statsutskottet Kongl. Maj:ts nedannämnda, den 8 i denna månad bordlagda nådiga propositioner till Riksdagen:

1:o) angående pension å allmänna indragningsstaten åt vaktmästaren i landtförsvarsdepartementets kommandoexpedition L. E. Eriksson;

2:o) angående pension å allmänna indragningsstaten åt f. d. gravören C. S. Wennerstens enka Amanda Charlotta Wennersten, född Schaarbing;

3:o) angående uppförande af ett kasernetablissemment i Jemtland för en artilleridivision; samt

4:o) angående ordnande af den allmänna och enskilda helso- och sjukvården i riket.

Efter förnyad föredragning af sammansatta stats- och bankoutskottets den 7 och 8 innevarande februari bordlagda utlåtande n:o 1, i anledning af verkställd granskning af fullmäktiges i riksbanken och fullmäktiges i riksgäldskontoret åtgärder för utförande af det dem gemensamt lemnade uppdrag i fråga om uppförande å Helgeandsholmen af riksdags- och riksbankshus, biföll kammaren hvad utskottet i nämnda utlåtande hemställt.

Efter förnyad föredragning af lagutskottets den 7 och 8 i denna månad bordlagda utlåtande n:o 5, i anledning af väckt motion angående förändrad benämning af domare på landet, biföll kammaren utskottets i nämnda utlåtande gjorda hemställan.

Afgåfvos följande motioner:

n:o 46, af herr *Mankell*, om ändring af §§ 14, 17 och 26 riksdagsordningen; samt

n:o 47, af herr *Björnstjerna*, angående skrivelse till Konungen i fråga om vissa grunder för en blifvande lag om ålderdomsförsäkring.

Dessa motioner blefvo, hvar för sig, på begäran bordlagda.

På anhållan af herr *Andersson, Gustaf*, beviljades honom ledighet från riksdagsgörömlen under nio dagar från denna dag.

Justerades fem protokollsutdrag för detta sammanträde.

Kammaren åtskildes kl. 11,49 f. m.

In fidem
A. von Krusenstjerna.

Fredagen den 14 februari.

Kammaren sammanträdde kl. 2,30 e. m.

Herr *Beijer* anmälde, att han inställt sig vid riksdagen.

Justerades protokollet för den 7 i denna månad.

Anmäldes och bordlades lagutskottets utlåtande n:o 9, i anledning af väckta motioner om ändringar i utskökningslagen den 10 augusti 1877.

Ledighet från riksdagsgörömaålen beviljades herr *Söderhjelrn* från den 17 innevarande februari till och med den 1 nästinstundande mars.

Upplästes två till kammaren inkomna protokoll, så lydande:

1890 den 12 februari sammanträdde kamrarnes valmän för att utse Riksdagens justitieombudsman; och befunnos, efter valförrättningens slut, rösterna hafva utfallit sålunda:

herr assessoren i Kongl. Maj:ts och rikets Svea hofrätt *Nils Ludvig Alfred Claëson* 48 röster;
i följd hvaraf herr assessoren Nils Ludvig Alfred Claëson blifvit till Riksdagens justitieombudsman utsedd.

Magnus Hallenborg.

Sååten Flach.

J. Smedberg.

Olof Jonsson.

1890 den 12 februari sammanträdde kamrarnes valmän för att utse den man, som skall efterträda Riksdagens justitieombudsman, i fall han, innan nästa lagtima riksdag anställt nytt val af justitieombudsman, skulle med döden afgå, samt utöfva embetet under den tid, justitieombudsmannen kan vara af svår sjukdom eller annat laga förfall derifrån hindrad; och befunnos, efter valförrättningens slut, rösterna hafva utfallit sålunda:

herr häradshöfdingen <i>Daniel Gottlieb Restadius</i>	42 röster
herr ledamoten af Riksdagens Andra Kammare, häradshöfdingen <i>Albert Alexander Lilienberg</i>	6 » ,

till följd hvaraf herr häradshöfdingen *Daniel Gottlieb Restadius* blifvit till Riksdagens justitieombudsmans efterträdare utsedd.

Magnus Hallenborg.

Sixten Flach.

J. Smedberg.

Olof Jonsson.

På framställning af herr grefven och talmannen beslöts, att de nu upplästa protokollen skulle läggas till handlingarna, äfvensom att Riksdagens kanslideputerade skulle genom utdrag ur protokollet underrättas om dessa val samt anmodas låta uppsätta och till kamrarne ingifva förslag dels till förordnanden för de valde, dels till skrifvelse till Konungen med anmälan om de verkställda valen, dels ock till den paragraf derom, som borde i riksdagsbeslutet införas.

Föredrogs och hänvisades till konstitutionsutskottet herr *Mankells* den 12 i denna månad bordlagda motion, n:o 46, om ändring af §§ 14, 17 och 26 riksdagsordningen.

Efter föredragning af herr *Björnstjernas* den 12 innevarande februari bordlagda motion, n:o 47, angående skrifvelse till Konungen i fråga om vissa grunder för en blifvande lag om ålderdomsförsäkring, beslöt kammaren hänvisa denna motion till sitt tillfälliga utskott n:o 1.

Föredrogs, men bordlades å nyo på flere ledamöters begäran statsutskottets den 12 i denna månad bordlagda utlåtanden n:is 2—4 och n:is 11—16 äfvensom lagutskottets samma dag bordlagda utlåtanden n:is 6—8.

Justerades tre protokollsutdrag för detta sammanträde.

På framställning af herr grefven och talmannen beslöts, att lagutskottets denna dag bordlagda utlåtande n:o 9 skulle sättas främst på föredragningslistan till nästa sammanträde.

Kammaren åtskildes kl. 2,40 e. m.

In fidem
A. von Krusenstjerna.
